

..... □ ■ □
**Ὁ πανηγυρισμὸς
διὰ τὸν Σινάν**

Κατὰ τὰς ἑφημερίδας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος ἐπανηγυρίσθη ἐκεῖ καὶ εἰς τὸ τέμενος Σουλεῦμανιέ, ὅπου ὁ τάφος του, ἡ 349ῆ ἐπέτειος ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου Τούρκου ἀρχιτέκτονος Σινάν.

Ὁ Σινάν, καταγόμενος ἐκ χριστιανῶν γονέων, ἀπήχθη μικρὸς ἀπὸ τὸ παιδομάζωμα καὶ ἐγένετο Γεννίσαρος, λαθὼν μέρος εἰς πλείστας ἐκστρατείας. Εἰς τὰς ἐκστρατείας αὐτάς, καὶ ἰδίως κατὰ τὴν κατασκευὴν γεφυρῶν, ἐξεδηλώθη τὸ ἔμφυτον τάλαντον τοῦ νεαροῦ Σινάν εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τέχνην. Ἀργότερον ὁ Σινάν ἐκλήθη εἰς τὴν Κων)πολιν, συνεπεῖα τῆς φήμης του, καὶ ἀνελάμβανε τὴν οἰκοδόμησιν μεγάλων ἀρχιτεκτονικῶν ἔργων τὰ ὅποια θεωροῦνται ἀριστουργήματα τῆς μωαμεθανικῆς τέχνης, ἐμπνεόμενα ἀπὸ τὴν βυζαντινὴν.

Κατὰ τὸ «Τεζεκερέτουλ-εμπνιέ» (τὸν πίνακα τῶν ἔργων τοῦ Σινάν) ὁ μέγας αὐτὸς Τούρκος ἀρχιτέκτων ἔδωσεν εἰς τὴν χώραν 500 περίπου ἔργα : μεγάλα τεμένη, μικρὰ τεμένη (μεστζίτια), γεφύρας, ὕδραγωγεῖα, κρήνας, χάνια, παλάτια, μαυσωλεῖα. Εἰς τὴν Κων)πολιν καὶ εἰς ὄλας σχεδὸν τὰς πόλεις τῆς μεγάλης τότε τουρκικῆς αὐτοκρατορίας ὑπάρχουν κατεσπαρμένα μνημεῖα τέχνης, τὰ ὅποια φέρουν τὴν σφραγίδα τοῦ Σινάν. Μεταξὺ τούτων, εἶναι τὸ τέμενος Σελιμιέ τῆς Ἀδριανουπόλεως, τὸ Κουρσουλῆ τζαμῆ τῆς Καισαρείας, τὸ τέμενος τῆς Σόφιας, τὸ ἐξαγώνιον τέμενος τοῦ Χερσεκλῆ ἐν Μπαμπασκῆ, ἡ μεγάλη γέφυρα τοῦ Λουλέμπουργάζ, τὸ ὕδραγωγεῖον τοῦ Κεατχανέ εἰς τὴν Κων)πολιν, τὰ τεμένη Σεχζαδέ, Σουλεῦμανιέ, Ἐγιούπ, Πιαλέ (Κασῆμ πασᾶ), Μιχριμὸχ (Σκούταρι), Ἰμπραχῆμ πασᾶ (Σουλθρῆ καπού), Νισαντζῆ Μεχμέτ πασᾶ (Φατήχ), Σοκολλοῦ (Ἀζάπκαπού).

Κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν, τὸ ἀριστούργημα του εἶνε τὸ περίφημον Σελιμιέ, τῆς Ἀδριανουπόλεως. Ὁ μέγας θόλος τοῦ τεμένουσ τούτου ἔχει ὕψος κατὰ 4.50 μέτρα περισσότερο τοῦ ὕψους τῆς Ἀγίας Σοφίας. Μόνη ἡ μεταλλίνη λόγχη τοῦ θόλου ἔχει ὕψος 5.05 μέτρων. Ὁ ἄμβων του εἶνε ἀπὸ μονοκόμματον μάρμαρον καὶ τρυπημένον εἰς δικτυωτὸν σχῆμα.

Ὁ Σινάν ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 89 ἐτῶν καὶ ἐτάφη εἰς τὸ μαυσωλεῖον ἐντὸς τῆς αὐλῆς τοῦ τεμένουσ Σουλεῦμανιέ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Μετὰ τὸν Σινάν κανεῖς ἀρχιτέκτων δὲν προσέθεσε τίποτε εἰς τὸ κλασσικὸν τουρκικὸν στυλ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Οἱ μαθηταὶ τοῦ Σινάν, οἱ Χορὸς Μεμί, οἱ Νταούτ ἀγά, ὁ Δαλιγίτς Ἀχμέτ, ὁ Γιουσούφ ἠκολούθησαν τὰ ἴχνη του καὶ ἔδωσαν ἄλλα τόσα ἔργα τέχνης. Ὁ Γιουσούφ ἐκλήθη ἀπὸ τὸν Βαβούρ γάν εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ ἔκτισε τὰ φρούρια τοῦ Δελχί, τῆς Λαχώρης καὶ τοῦ Κασιμίρ. Τοῦ Χαῖορεδίν, μαθητοῦ τοῦ Σινάν, εἶνε καὶ τὸ τέμενος τῶν Τρικκάλων. Εἰς τὸ Σουλεῦμανιέ εὗρισκε